

mindste saameget gjældende i vore egne Farvande, at den eventuelle Fjende ialtsald ikke strax fra Fjedsbruddet kan affjære enhver Forbindelse mellem Landsdelene. Er det kun den ene af Landets Salddele, der trues med Angreb, er det i høieste Grad magtpaaliggende at kunne samle hele Landkrigsmagten der; og selv om Krigen breder sig baade Ost og Vest for Storebelt, er det af største Vigtighed, at der efter Diebliffets Behov kan føres Krigsfornödenheder og mindre Tropsstyrker fra den ene Krigsstueplads til den anden. Selv om ikke andre Hensyn talte derfor, vilde dette være Grund nok til foruden at bringe Landets Sæmgt paa en til Diemebet ialtsald nogenlunde passende Størelse tillige at fikre den et idetmindste under Krigens Begyndelse nogenlunde betrygget Tilflugtssted ved det vigtigste af de Farvande, som dele Riget, paa det at Sæmgtens Stjæbne ikke skal være endelig afgjort alene derved, at den affjæres fra Hovedstationen Kjøbenhavn.

Vort Krigsvæsen er som bekjendt ordnet saaledes, at et muligt, ganste pludseligt Overfald midt i den dybe Fred i de fleste Tilfælde vilde træffe os omtrent værgeløse. Man er ved dets Ordning gaaet ud fra, at et Fjedsbrud, selv om det kommer uventet, dog vil kaste sin Skygge saa langt forud for sig, at der vil levnes Regjeringen de saa Dage før Krigens faktiskke Udbrud, som behøves til at falde Landets værnepligtige Mænd under Fanerne og Flaget og til at samle Krigsmagten paa det eller de Punkter i Landet, hvor det gjøres behov. Det er en Selvfølge, at denne fundamentale Forudsætning for vor hele Krigsforfatning ikke falder bort, fordi vi bygge Fæstninger, men at det allerede er meget betydeligt vundet, naar Befæstningsarbejderne give os et grundet Haab om at kunne føre et haardnakket Forsvar i hver af de to ved Storebelt adskilte Landsdele med den Del af Krigsmagten der hører hjemme og er disloceret i hver af dem, selv om den en Tidlang aldeles ingen Bistand kan faae fra den anden.

Et Flaadeangreb mod Kjøbenhavn er det Middel, ved hvilket en Fjende vil kunne vente med færrest særlige Foranstaltninger og mindst Kraftanvendelse at kunne tvinge Danmark til at søie sig efter sin Villie. Dette har længe været erkjendt, og det var da ogsaa denne Betragtning, som for 24 Aar siden bragte den daværende Regjering, da den ikke kunde formaa den bevilgende Myndighed til at gaa ind paa et omfattende Befæstningsforslag for hele Riget, til at nøies med at sætte Kjøbenhavns Befæstning mod Søfiden igjennem. Denne Søbefæstning pber jo endnu Byen en Beskyttelse, som det vil være urigtigt at vurdere for lavt; siden dens Fuldførelse er der arbeidet endel paa at forsøge dens passive Modstandsevne og forbedre dens Beskytning, og i begge Henseender lader der sig formentlig uden overvættets store Befæstninger udrette Endel endnu. Men det kan dog

ikke undre, at denne Søbefæstning nuomstunder ikke kan regnes at gjøre fuld Fyldest, naar man lægger Mærke til, at den er projekteret og for Størstebelem særbidbygget paa en Tid, da de største Kanoner, der brugtes til Drølags og paa Kystbatterier, voge henved 10,000 Pd., vare 12 Fod lange og stode Kugler paa 60 Pd. med 15 Pd. Krudt, medens man nu har Kanoner af den 10—20 dobbelte Vægt og 3 Gange saa lange, Kanoner, der skyde Projektiler paa 600—1800 Pd. med 250—400 Pd. Krudt, Kanoner, der gjennembyrde Jernplader noget nær af samme Førlighed som de Gætræs Skibssider, de gamle Kanoner formaaede at gjennembyrde. Det vil ikke undre, at de eksisterende Søforter ligefrem ikke frembyrde Plads til de Kanoner, der skulle til for at gjennembyrde Nutidens jernklæbte Skibssider, og at de, selv om de havde Plads dertil, ialtsald ligge for nær ved den indre Havn og Staden til med fuld Sikkerhed at kunne afværge en viskom Beskydning fra Søen, der nuomstunder kan regnes uden uoverkommelig Vanstielighed at kunne iværksættes fra henved 10,000 Mens Afstand.

Som fremtidigt Hovedværn for Kjøbenhavn mod Søen foreslaar Regjeringen paa Nordenden af Middelgrunden bygget et trefidet Fort med et grusomt Dreietårn for 2 12" Staalkanoner i hver af Spidserne og med aabne Standpladser paa hver Side for 4 lignende, af hvilke Pladser dog kun 2 paa hver Linie ville faae denne Slags Kanoner, de 2 andre for Besparelsens Skyld Pjecer af mindre Kaliber. Fortets Plads er valgt saaledes, at intet fjendtligt Skib vil kunne nærme sig Staden nordfra paa Bombardementsafstand eller forsøge paa at forcere Hollenderdybet, Kongedybet eller Studeløbet uden at nærme sig Fortet paa den Afstand af 6,000 Alen, hvor de 12" Kanoner kunne regnes med Lethed ved lobret Anslag i fuld Plade at ville gjennembyrde en Skibsside klæbt med 16" Smedejernplader; og mod hvert Punkt Horisonten rundt vil Fortet kunne rette 6—10 af sine 12" Kanoner foruden 2—4 af de mindre. Fortet kommer til at koste 12 Millioner Kroner, hvoraf de 4 gaa til Beskytningen, og c. 3—4 Millioner til Jernkonstruktionerne. Det har skudsafte Rum til sin Besætning af henved 450 Mand og er stormfrit mod Ovrerrumpling.

Det kan alene være Hensynet til Befæstningen, der har afholdt Regjeringen fra at foreslaa et lignende, men noget mindre og billigere Fort paa den søndre Ende af Middelgrunden. Til at beherske Løbet mellem Amager og Saltholm har man kun forlangt et Kystbatteri paa Amager Vest for Maglebylille, Koblet sammen med et af de projekterede Landforter; uagtet det er bestemt til at beskyttes med Kanoner af samme Slags som de paa det trefantede Fort paa Middelgrunden, vil dette Batteri neppe kunne hindre fjendtlige Skibe i sønderfra at staa det forbi for at prøve en Be-